

ge og skal have lige muligheder og lige rettigheder.

I arbejdet for ligestilling er det grundlæggende vigtigt at erkende, at mænd og kvinder er forskellige og alligevel lige meget værd. Vi skal i ligestillingens navn ikke arbejde for at presse mænd og kvinder ind i de samme rammer eller former, men et offensivt arbejde for at fremme ligestilling ligger i helt naturlig forlængelse af nogle af Kristeligt Folkepartis politiske mærkesager, nemlig først og fremmest familiens frie mulighed for at få mere tid til hinanden. Dette punkt er der også lagt vægt på i den udmærkede redegørelse i afsnittet »Bedre sammenhæng mellem arbejde og familieliv«.

Ministeren nævner i redegørelsen forskellige orlovsordninger. Ja, der findes stadig orlovsordninger, der giver begge forældre mulighed for at holde orlov med deres børn, og disse forældre- orlovs- eller børnepasningsordninger var utrolig populære i tiden op til 1994, hvor der faktisk var op imod 47.000 familier, der benyttede disse ordninger. Men i 1995 forringede regeringen det økonomiske fundament for ordningerne i en sådan grad, at langt de fleste småbørnsfamilier ikke længere har råd til at holde orlov. I 1998 var det kun 19.215 familier, der benyttede sig af disse orlovsordninger, for 60 pct. af dagpengemaksimum er der altså ikke mange familier, der kan klare sig for – jo, de familier hvor en af ægtefællerne tjener en stor løn. Men så bliver orlovsordningerne jo altså forbeholdt de bedrestillede, og det var vel egentlig ikke hensigten med dem.

Det har været nævnt, at især kvinderne tager orlov med de problemer, det kan indebære for løn, pension og karriere, som det står i redegørelsen. Ja, men hvis orlovsordningerne økonomisk er så dårlige, at mænd ikke vil tage orlov, er det jo det økonomiske grundlag, vi må gøre noget ved, og ligeså pensionsgrundlaget. Ville det ikke være en virkelig cadeau til både kvinder og mænd på orlov, hvis man vedtager, at deres pensionsalder naturligvis skal regnes med under orloven?

Orlov er én ting, men øget fleksibilitet er noget helt andet. I sidste uge der blev der i Jyllands-Posten offentliggjort en undersøgelse, der viste, at hos ca. 52 pct. af kvinderne er nedsat arbejdstid næstøverst på ønskelisten vedrørende sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv.

Ministeren nævner i sin redegørelse, at velfærdssamfundets mange tilbud har gjort det muligt at forene arbejde og børn. Måske kan det se sådan ud, men desværre er det ikke rigtigt i

virkelighedens verden, for familierne kæmper en brav kamp for at få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Man ønsker sig børn, og man ønsker sig arbejde. Men det er svært at få det til at hænge sammen, og derfor bliver vi nødt til at give flere muligheder, der stemmer overens med småbørnsfamiliernes behov og ønsker.

Der efterspørges ret til nedsat arbejdstid, der efterspørges fleksibilitet og mulighed for deltidspasning af børnene, og hvis man spørger familierne, er der jo ikke mange, der virkelig ønsker at aflevere deres børn 10 timer om dagen i institution, fordi både mor og far skal arbejde meget og ikke kan få nedsat arbejdstid. Kun 4 pct. af kvinderne mener, det er ideelt, at de arbejder på fuld tid.

Ligestillingsministeren siger også i redegørelsen, at hun har indledt formelle drøftelser med arbejdsmarkedets parter om modeller for fleksibel livsarbejdstid. Det synes vi i Kristeligt Folkeparti er positivt, og det er absolut nødvendigt, at der kommer turbo på dette forhold.

Ud over dialogen med arbejdsmarkedets parter vil vi i Kristeligt Folkeparti opfordre ministeren til også at tage en dialog med ministrene i Norge, Sverige og Finland vedrørende deres gode erfaringer på dette område. I disse lande har man nogle rigtig gode, fleksible orlovsordninger, der siger sparto til de forhold, vi har i Danmark. I forhold til Norge, Sverige og Finland ligner Danmark nærmest et uland på dette område, og det er utrolig vitalt at få taget hul på nogle mere fleksible ordninger. En øget fleksibilitet kunne også medvirke til mindre nedslidning og til, at mange samfundsborgere måske kunne få overskud og lyst til at blive længere på arbejdsmarkedet, og det er jo absolut noget, som de fleste af os ønsker.

Ligestillingsministeren kommer i sin redegørelse også ind på bekæmpelse af vold mod kvinder og bekæmpelse af handel med mennesker. Her bør der absolut strammes op på området vedrørende polititilhold i de tilfælde, hvor en kvinde trues af f.eks. en tidligere ægtefælle eller samlever. Mange kvinder oplever, at de ikke bliver taget alvorligt, og at polititilholdene ikke bliver håndhævet.

I høj grad skal vi også have sat turbo på lovgivningsarbejdet vedrørende handel med kvinder. På dette område er vi i Danmark langt bagud for de lande, som vi normalt sammenligner os med. I Sverige er man også på dette område gået et skridt videre, end vi er i Danmark. De er gået videre end til arbejdsmarkedet og til hjem-